

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชัฏร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1 เพื่อศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชัฏร จังหวัดนครศรีธรรมราช

2 เพื่อประเมินความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชัฏร จังหวัดนครศรีธรรมราช

5.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยดังนี้

5.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้านการออกแบบดังนี้

5.2.1.1 กลุ่มผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน จำนวน 10 คน

5.2.1.2 กลุ่มผู้มีความรู้ทางด้านการออกแบบ จำนวน 90 คน

รวมจำนวน 100 คน

5.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้านความต้องการและความพึงพอใจ คือ

ผู้ที่สนใจในผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักชัฏร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

ตอนที่ 1 ขั้นตอนการออกแบบ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นด้านการออกแบบเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชัฏร จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยคำตอบเป็นลักษณะ ร้อยละและมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale)

ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. ออกแบบ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 12 ชุดตามปีนักัศร

3. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อแสดงความคิดเห็นปรับปรุงแก้ไขการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 ประเมินความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น

แบบสอบถาม ความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยคำตอบเป็นลักษณะ มาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือทางราชการจากทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และกลุ่มผู้ที่สนใจในผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.5.1 ข้อมูลด้านการออกแบบ รูปแบบเครื่องประดับประเภทมเงิน และรูปแบบลวดลาย 12 นักษัตริ์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายสรุปผล

5.5.2 ข้อมูลความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องเงิน ลวดลาย 12 นักษัตริ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช วิเคราะห์ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายสรุปผล

5.6 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องเงินลวดลาย 12 นักษัตริ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1.1 ด้านการออกแบบรูปทรงเครื่องประดับ พบว่า รูปแบบเรขาคณิต รูปทรงของ วงกลมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบรูปทรงเครื่องประดับได้มากเป็นอันดับที่ 1 ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.68$)

1.2 ด้านการออกแบบรูปลักษณะของ 12 นักษัตริ์บนผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ มเงิน พบว่า รูปทรงจากธรรมชาติสามารถนำไปออกแบบรูปลักษณะ 12 นักษัตริ์ได้มากเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.50$)

1.3 ด้านการออกแบบลวดลายประกอบตัว 12 นักษัตริ์ พบว่า 1. ลวดลายจาก การใช้เส้นอิสระสามารถนำไปออกแบบลวดลายบนตัว 12 นักษัตริ์ได้มากเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.44$)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรม เครื่องเงิน ลวดลาย 12 นักษัตริ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 ผลการประเมินความต้องการ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องเงิน ลวดลาย 12 นักษัตริ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1.1 สร้อยคอ พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.29$) มีระดับความต้องการมาก ด้านความงามมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.90$) มีระดับความ ต้องการมาก สรุปผลรวมทั้งหมดด้านความต้องการเครื่องเงินประเภทสร้อยคอ ($\bar{X} = 4.12$) มีระดับความต้องการมาก

2.1.2 กำไลมือ พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.59$) มีระดับความต้องการมากที่สุด ด้านความงามมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.94$) มีระดับความต้องการมากที่สุด สรุปผลรวมทั้งหมดด้านความต้องการเครื่องเงินประเภทกำไลมือ ($\bar{X} = 4.30$) มีระดับความต้องการมากที่สุด

2.1.3 ต่างหู พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.96$) มีระดับความต้องการมากที่สุด ด้านความงามมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.40$) มีระดับความต้องการมากที่สุด สรุปผลรวมทั้งหมดด้านความต้องการเครื่องเงินประเภทต่างหู ($\bar{X} = 4.16$) มีระดับความต้องการมากที่สุด

2.1.4 แหวน พบว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.66$) มีระดับความต้องการมากที่สุด ด้านความงามมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.02$) มีระดับความต้องการมากที่สุด สรุปผลรวมทั้งหมดด้านความต้องการเครื่องเงินประเภทแหวน ($\bar{X} = 4.38$) มีระดับความต้องการมากที่สุด ผลรวมความต้องการทั้ง 4 ประเภท มีระดับความต้องการมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$)

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องเงิน ลวดลาย 12 นักชัตร จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2.1 สร้อยคอ พบว่า ด้านการออกแบบรูปทรงผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.09$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการออกแบบลวดลาย 12 นักชัตร มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.02$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านหลักการจัดวางองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เครื่องเงินประเภทสร้อยค้อมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.24$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สรุปผลรวมความพึงพอใจเครื่องเงิน 12 นักชัตร ประเภทสร้อยคอ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.09$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2.2.2 กำไลมือ พบว่า ด้านการออกแบบรูปทรงผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.00$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการออกแบบลวดลาย 12 นักชัตร มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.14$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านหลักการจัดวางองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เครื่องเงินประเภทกำไลม้อมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.23$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สรุปผลรวมความพึงพอใจเครื่องเงิน 12 นักชัตร ประเภทกำไลมือ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.11$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2.2.3 ต่างหู พบว่า ด้านการออกแบบรูปทรงผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.25$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการออกแบบลวดลาย 12 นักชัตร มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.46$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ด้านหลักการจัดวางองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เครื่องเงินประเภทต่างห้อมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.33$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สรุปผลรวมความพึงพอใจเครื่องเงิน 12 นักชัตร ประเภทต่างหู มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.36$) มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2.2.4 แหวน พบว่า ด้านการออกแบบรูปทรงผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.80$) มีระดับความพึงพอใจมาก ด้านการออกแบบลวดลาย 12 นักชั้ตร มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.11$) มีระดับความพึงพอใจมาก ด้านหลักการจัดวางองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เครื่องถมเงินประเภทแหวนมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.24$) มีระดับความพึงพอใจมาก สรุปผลรวมความพึงพอใจเครื่องถมเงิน 12 นักชั้ตร ประเภทแหวน มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.03$) มีระดับความพึงพอใจมาก ผลรวมความพึงพอใจทั้ง 4 ประเภท มีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.14$)

5.7 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชั้ตร จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการวิเคราะห์ผลการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักชั้ตร จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มนักออกแบบและกลุ่มผู้ผลิตพบว่า องค์ประกอบในการออกแบบตัวเครื่องประดับ ที่สำคัญในการออกแบบที่วิเคราะห์ได้ คือ ด้านการออกแบบรูปทรงเครื่องประดับพบว่า รูปแบบเรขาคณิต รูปทรงของวงกลมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบรูปทรงเครื่องประดับได้มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ และคณะ (2543 : 97-98) ซึ่งได้สรุปผลงานวิจัยว่า รูปทรงอัญมณีประกอบตัวเรือนที่เป็นที่นิยมมากที่สุดของทั้ง 4 กลุ่มประเทศ คือ ยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น และเอเชีย คือ รูปทรงวงกลม ซึ่งเป็นไปตามลักษณะการใช้งานของสัดส่วนสรีระของมนุษย์ได้ทุกส่วนของลักษณะของการใช้งานที่เหมาะสมกับสัดส่วนในแต่ละส่วนของร่างกาย

ส่วนองค์ประกอบในการออกแบบรูปลักษณะของ 12 นักชั้ตร พบว่า รูปทรงจากธรรมชาติสามารถนำไปออกแบบรูปลักษณะ 12 นักชั้ตรได้ ซึ่งเป็นรูปลักษณะที่สามารถสื่อความหมายได้ง่ายที่สุดในขบวนการออกแบบภาพสัญลักษณ์ให้สามารถเข้าใจได้ทุกเพศทุกวัย และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟินาลิน สาริยา (2549 : 55) ได้กล่าวว่า โครงสร้างเส้นรอบนอกรูปแบบจากธรรมชาติเท่านั้นได้ขอบเขตความต้องการของการนำไปใช้ มีความเหมาะสมสวยงาม

และองค์ประกอบในการออกแบบลวดลายประกอบตัว 12 นักชั้ตร พบว่า ลวดลายจากการใช้เส้นอิสระสามารถนำไปออกแบบลวดลายประกอบตัว 12 นักชั้ตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเสริฐ ศิลรัตน์ (2538 : 2) การออกแบบลวดลาย ปัจจุบันเป็นศิลปะประยุกต์แขนงหนึ่ง ที่สร้างสรรค์องค์ประกอบทางศิลปะ ให้ปรากฏในรูปแบบในลักษณะลวดลาย เพื่อเสริมแต่งโครงสร้างสิ่งต่างๆ ให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่มีอยู่ คือ การสร้างสรรค์สิ่งใหม่หรือปรับปรุงของเดิมที่มีอยู่

ให้มีความแปลกใหม่เพิ่มขึ้น การออกแบบลวดลายก็เช่นกัน ย่อมหมายถึงการสร้างสรรค์ลวดลายใหม่ ๆ หรือปรับปรุงลวดลายที่มีอยู่เดิม ให้มีความแปลกใหม่อิ่งขึ้นการปรับปรุงหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ จะเกิดขึ้นก็โดยอาศัยรากฐานสิ่งเก่าหรือรูปแบบเก่า เป็นตัวกำหนดเปรียบเทียบความใหม่หรือความแปลกไปจากเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบลวดลาย ที่ปรากฏ อยู่เดิมนั้น คือที่มาแห่งแนวคิดของการออกแบบลวดลายในปัจจุบัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟินาลิน สาริยา (2549 : 61) การออกแบบลวดลายอิสระ ลักษณะของรูปทรงอิสระเป็นลักษณะที่ไม่มีรูปแบบแน่นอนตายตัว จึงมีนักออกแบบไม่น้อยที่นิยมใช้รูปทรงอิสระมาสร้างสรรค์ลวดลายต่าง ๆ

ลักษณะพื้นที่อิสระ หมายถึง รูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปร่างที่เกิดจากความคิดของมนุษย์เอง มีรูปร่างที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับรูปแบบใด ๆ ที่ปรากฏ นับเป็นรูปแบบโครงร่างที่ท้าทายในการกำหนดโครงร่างเส้นรอบนอกตามความอิสระ เพื่อให้ได้ขอบเขตตามความต้องการนำไปใช้ความเหมาะสมสวยงามในการใส่รายละเอียด เพื่อให้เกิดลวดลายแปลกใหม่ในขั้นตอนรูปแบบรายละเอียดการกำหนดลวดลาย และเพื่อให้เข้าใจง่ายต่อการกำหนดโครงร่าง ในรูปแบบลักษณะพื้นที่อิสระ

ตอนที่ 2 การประเมินความต้องการและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากวิเคราะห์ความต้องการและ ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน ลวดลาย 12 นักัศร จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเภทสร้อยคอ กำไลมือ ต่างหู และแหวน ซึ่งมีผลความต้องการและความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยผู้ที่มีความสนใจในผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องถมเงิน มีความต้องการ 2 ด้าน คือ ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ และด้านความงามในการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ วัฒนะ จูฑะวิภาต (2545 : 113) ที่กล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์กับการออกแบบเครื่องประดับ คือ

1. ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิด เน้นเรื่องความคิดที่แปลกใหม่ไม่เคยมีผู้ใดคิดมาก่อน ความคิดนั้นนำมาใช้ได้จริง หรือเป็นความคิดที่ไม่ต้องสร้างสรรค์วัตถุก็ได้

2. ความคิดสร้างสรรค์ด้านประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ความคิดดัดแปลงความคิดสร้างสรรค์วัตถุ การนำสิ่งของไปใช้ในหลาย ๆ ด้าน และการสร้างสิ่งของให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย สำหรับความคิดสร้างสรรค์ด้านนี้ ส่วนใหญ่จะมีผลต่อสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน

3. ความคิดสร้างสรรค์ด้านความงาม จะมุ่งที่ความแปลกใหม่เป็นหลัก เป็นความสวยงามที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ด้านความงามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์งานศิลปะทุกด้าน และเป็นหัวใจของการสร้างงานเครื่องประดับ

และมีความพึงพอใจในการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ สิทธิศักดิ์ ัญศรีสวัสดิ์กุล. (2529 : 136) กล่าวถึงหลักการออกแบบ ลวดลายหัตถกรรม โดยใช้หลักเกณฑ์ในการออกแบบ งานศิลปหัตถกรรมไว้ 4 ประการ

1. คำนึงถึงความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยตามความหมายของงาน
2. คำนึงถึง ความเหมาะสมกับวัสดุประดิษฐ์ วัสดุที่จะนำมาใช้ในการประดิษฐ์ การที่จะเป็นหัตถกรรมนั้นจะต้องเป็นวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติ
3. คำนึงถึง ความสวยงามของรูปทรง และลวดลายสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ที่เป็นงานหัตถกรรม เมื่อทำให้มีหน้าที่ใช้สอยที่ดีแล้ว ก็มุ่งที่จะผลิตให้เกิดความสวยงามด้วย

5.8 ข้อเสนอแนะ

5.8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.8.1.1 สามารถพัฒนาเป็นเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักษัตร ประเภทเครื่องประดับต่างๆ ได้อีก เช่น เข็มกลัด กิ๊บติดผม เข็มติดเนคไท จั๊สร้อยคอ จั๊สร้อยข้อมือ

5.8.1.2 สามารถพัฒนาเป็นเครื่องถมเงินลวดลาย 12 นักษัตร ประเภทเครื่องใช้ได้เช่น ที่รองแก้ว ช้อน พานรอง แจกัน กระเป๋าสตางค์ และเครื่องใช้ในครัวเรือน รวมไปถึงของที่ระลึกประเภทต่างๆ

5.8.1.3 สามารถนำลวดลาย 12 นักษัตรไปใช้ในการออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ เช่น การออกแบบลวดลายบนผ้าบาติก ผ้ามัดย้อม ผ้ายก และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่อไปได้

5.8.1.4 สามารถพัฒนาการออกแบบต่อลวดลายอิสระประกอบตัว 12 นักษัตรได้ตามรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้มีความต่อเนื่องและมีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆได้

5.8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

5.8.2.1 ทำการวิจัยด้านรูปแบบเครื่องประดับ สามารถปรับด้านรูปแบบให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยการนำรูปแบบธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมาสร้างสรรค์ในการออกแบบให้เข้ากับลวดลายสัญลักษณ์ประจำจังหวัด

5.8.2.2 ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความต้องการและความพึงพอใจจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ให้ได้กลุ่มเป้าหมายในการออกแบบให้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้นซึ่งจะมีผลต่อการผลิตเพื่อการพาณิชย์ต่อไป

5.8.2.3 คิดสร้างสรรค์รูปแบบเครื่องประดับ ลวดลาย อื่นๆ เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดความเหมาะสมในการผลิตเครื่องเงินให้ตรงตามวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย

5.8.2.4 นำผลการออกแบบลวดลาย 12 นักซ์ตร ไปพัฒนากับรูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าไหม หนังสือนั่งสิ่งพิมพ์ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในแนวทางการรักษาสีเงาตลอดแบบยั่งยืนได้